



Királyhelmei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK LAPJA

2015/2

Úrtól való szolgálat

Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvet olvassuk ezekben a hetekben, amely a pünkösd utáni eseményeket írja le, vagyis azt, hogy miként alakult az első gyülekezet, hogyan éltek az első keresztyének, ill. hogyan terjedt az evangélium emberek ezreit Krisztus felé vezetve. Az első gyülekezetre sokszor úgy tekintünk, mint valami utópisztikus, a ma élő ember számára elérhetetlen, megvalósíthatatlan állapotú közösségre. Általában irigykedve tekintünk a keresztyének első közösségére, ahogy megélték a hitüket, Krisztushoz tartozásukat. Ugyanakkor nem csak irigykedhetünk és sóvárogthatunk egy ilyen közösség után, hanem reménységgel is olvashatjuk arról az első közösségről való beszámolókat, hiszen láthatjuk, hogy Isten Lelke létre tud hozni és éltetni tud ilyen közösséget.

Azonban az ígét olvasva látjuk, hogy abban az elsöben is emberek voltak, gyarló, kétségeskedő, vagy éppen zúgolódó emberek – olyanok, mint mi is vagyunk – és már akkor zúgolódás támadt. Nőtt a gyülekezet, ami örvendetes, de *zúgolódás támadt a görögül beszélő zsidók között a héberek ellen, hogy mellőzik a közülük való özvegyasszonyokat a mindennapi szolgálatban* (ApCsel 6,1). Miről is volt szó. Terjedt az evangélium és mind többen lettek Krisztus követőkké és csatlakoztak a gyülekezethez. Egyrészt ott voltak a jeruzsálemi, a héberül beszélő zsidók, másrészt ott voltak már a közösségben azok, akik távolabbról, más vidékekről, országokból érkeztek Jeruzsálembe, talán éppen egy-egy ünnep miatt, és az ilyen ünnepek alatt hallottak Jézusról, fogadták a szívükbe és csatlakoztak a keresztyén közösséghez. Meg kell jegyezni, hogy a nagytemplomi zsidóságnak nagyon jól működő szociális ellátása volt. A templomban gyűjtöttek és az adományokat szétosztották, annyi pénzt adtak egy-egy özvegynek, hogy a következő hét napon keresztül tizennégszer, azaz naponta kétszer tudjon étkezni. A zsidók gondoskodtak a maguk özvegyeiről. A keresztyének nem vették át ezt a gyakorlatot, mivel ők – ahogyan a Biblia is beszámol erről – naponta együtt voltak, megosztották egymással az ételmüket, s így mindenkinek jutott, a szegénynek, az özvegynek is, nem kellett még külön osztani. Ám előfordult, hogy egy görög házaspár érkezett a városba, akik megtértek, de a családfő meghalt, az özvegye meg talán nem kapott annyit, vagy úgy érezte, hogy kevesebbet kap, mint esetleg a héberek. Ezért támadt zúgolódás a görögök között; ezt ma talán negatív diszkriminációnak mondanánk.

De lássuk, hogy milyen bölcsen oldották ezt meg az apostolok, tudva azt, hogy mi az igazán lényeges és mi az ő feladatuk. Összeülnek és azt mondják, hogy nem lehet az, hogy az ő feladatukat elhanyagolják egyéb szolgálat miatt. *Nem helyes az, hogy az Isten igéjét elhanyagolva mi szolgáljunk az asztaloknál* (ApCsel 6,2). Azt mondják az apostolok, hogy nekik nem az a feladatuk, hogy odafigyeljenek a rászorulókra, az idegenekre, vagy legalábbis nem szabad, hogy a diakóniában merüljön ki az erejük, mert rájuk az igehirdetés és az imádság feladata hárul. Nyilvánvaló az első gyülekezet életéből, hogy szükség van az apostolok mellett a segítőkre és így az is egyértelmű, hogy Isten nem csak a lelkészre bízta a gyülekezetben folyó eseményeknek, történéseknek a dolgát, hanem már a kezdet-

kezdetén is szükség volt a segítőkre, szolgálókra, akik konkrét feladatokat láttak el, s mindezt felelősen. Az tűnik ki az első gyülekezet életéből, hogy az igehirdető mellett kellenek szolgálók, kellenek segítők, akik nem a lelkészen akarnak könnyíteni, nem is ez a feladatuk, hanem Isten ügyét akarják előrébb vinni és a gyülekezetben való szolgálattal Urunk akaratát akarják betölteni.

S hogyan oldották meg az apostolok a problémát és a zúgolódást? Azt mondják: „*válasszatok ki magatok közül, atyámfiai, hét férfit, akikről jó bizonyosságot tesztek, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel, és őket állítsuk be ebbe a munkába* (ApCsel 6,3).” Azt mondják, hogy válasszanak, de nem akárhogyan. Hanem Isten ügyére tekintve olyanokat válasszanak, akikről jó bizonyosságot tesztek; vagyis, akik mellett tanúskodnának, kiállnának akár nyilvánosan is, mert úgy ítélik meg, hogy cselekedeteikkel, tetteikkel, életükkel Jézust hirdetik. Aztán olyanokat válasszanak, akik telve vannak Lélekkel és bölcsességgel. Szolgálni kell, méghozzá ez emberek között, s nem mindegy, hogy az a szolgáló a maga akaratát szólja, vagy a Lélek indítja szólásra. Nem mindegy, hogy indultas, forrófejű, hirtelen és meggondolatlan – mert az ilyen természettel talán sokakat elidegenít a közösségtől –, vagy pedig megfontolt és bölcs. Ilyet kellett választani, ilyeneket kellett a feladatba, munkába beállítani; olyat, aki telve van Lélekkel, bölcsességgel, mert az ilyen tud jól szolgálni az apostolok mellett.

És ez tetszett a népnek – olvashatjuk a Szentírásban. Fontos volt a népnek. Nem azt mondták, hogy mit képzelnék ezek az apostolok, mi az, hogy ők ezt nem csinálják, nem azt mondták, hogy lusták, meg hogy milyen megoldás ez, még plusz embereket, hát így is vannak tizenketten. Hanem tetszett. Érezték, hogy nem szabad, hogy a hangsúly az igehirdetésről és imáról eltolódjon, viszont azt is tudták, hogy sok egyéb feladat is van a gyülekezetben, hogy a szeretetszolgálat, a diakónia gyakorlására is szükség van. És tetszett a népnek, és kiválasztottak hét férfit, akik az apostolok elé álltak, akikért imádkoztak, akikre rátették a kezüket, vagyis megáldották őket.

Urunknak hála, gyülekezeteinkben vannak ma is szolgáló lelkek, akik készek tenni, készek Krisztus ügyét előbbre vinni, készek cselekedni. Vannak, akik feladatokat vállalnak, kérésre igent mondanak. Meggyőződésem, hogy Istenünk mindenkit szolgálatra hív és ahogyan az első diakónusokra feladatokat bízta a gyülekezetben, úgy ma is mindenkinek lenne feladata a gyülekezeti közösségben.

Sokszor vágyakozva tekintünk az ősgyülekezetre, sok mindenben szeretnénk hasonlítani rájuk. A megváltozott kor, világszemlélet miatt bizonyos dolgokban talán nem lehet, viszont ebben, a diakónia gyakorlásában, a gyülekezeten belüli feladatmegoldásban, szolgálatok vállalásában és szolgálati területek kialakításában mindenféleképpen kell. Nyilvánvalóan ezt tanulnunk kell nekünk, lelkészeknek is, de tanulnia kell a református gyülekezeteknek is, hiszen a több évtizedes egyházellenes propaganda ezt a bibliás szemléletet, gyülekezeti modellt igyekezett alapjaiban megváltoztatni és az azóta eltelt időszakban sem tudtunk ehhez visszatérni. Hiszem, hogy kérhetjük az Istent, hogy mutasson irányt a számunkra, adjon szolgálati területeket, lehetőségeket és adjon hozzá embereket. Hiszem, hogy tanulhatunk az ősoktól, a hitben előtűnk járóktól; tanulnunk kell az ősgyülekezet mindennapjaiból, mert így következhet be az, amiről az ige is beszámol: *az Isten igéje terjedt és nagyon megnövekedett a tanítványok száma.*

Molnár István

Miért kell jót cselekednünk?



Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék. Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Átala a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, a melyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk. (Ef 2,8-10)

Egyáltalán kell-e jót cselekednünk? Vajon nem kegyelemből tart meg minket Isten? Nem éppen az ellen tiltakozott a reformáció népe, hogy a kegyelem helyére a jó cselekedetek kerültek? Érdemszerző jó cselekedetek, sőt felesleges jó cselekedetek, amelyeket át lehetett ruházni másokra. Való igaz, hogy a reformátoraink a kegyelemből való megigazulásra tették a hangsúlyt. Az íge alapján tiltakoztak az érdemszerző jó cselekedetek gondolata ellen. Kálvin azt hangsúlyozta, hogy „a jó cselekedetet megillető dicséretet nem osztjuk meg Isten és ember között, hanem teljesen és érintetlenül az Úr számára tartjuk fenn.” Ez a vélekedés azonban korántsem jelenti azt, mintha a reformátorok a jó cselekedetek ellen lettek volna. Azt tanították, hogy a maguk helyén és helyes hangsúlyozással, nagyon is fontos szerepe van a jócselekedeteknek. Ezért teszi fel a Heidelbergi Káté is a kérdést: „Mivel nyomorúságunkból minden érdemünk nélkül, kegyelemből, Krisztus által szabadulunk meg, miért kell hát jót cselekednünk?” Keressük a helyes bibliai választ erre a kérdésre: mi a jó cselekedet?

Gyümölcs. „Lehetetlen, hogy aki igaz hit által Krisztusba oltatott, hogy a háládatosság gyümölcsét ne teremje.” Vagyis a jó cselekedet: következmény; Isten kegyelméből következik. Hálából fakad és nem félelemből, nem számításból, nem jótékonykodásból. Ezért mondjuk minden úrvacsoravételnél azt, hogy hálából egész életemet az Úrnak szentelem. Mire válasz a mi jó cselekedetünk? Arra a nagy jóra, amelyet Isten cselekedett velünk, amikor Megváltót küldött Jézus Krisztusban. Őbenne adta nekünk Isten legteljesebben az ő kijelentését, szeretetét, bűneink bocsánatát, egy új életforma lehetőségét, az örök élet reménységét. „Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.” (1Jn 4,11)

Mivel a cselekedetek hálából fakadnak, ezért soha nem dicsekedhetünk velük. „Mid van, amit ne kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekedel, mintha nem kaptad volna?” (1Kor 4,7)

„Azért kell jót cselekednünk, hogy még ellenségeinket is kell szeretnünk és velük jót tennünk, hogy a mi hitünk felől – annak gyümölcseiből – mi magunk is bizonyosak legyünk.” Ha azon kapjuk magunkat, hogy önzők, durvák, szeretetlenek, hazudozók, megbízhatatlanok vagyunk, akkor vizsgáljuk meg hitünket, mert azzal lehet a baj.

Öröm. A szolgálat izgalmas öröme. Hiszen Isten előre elkészítette az alkalmakat a jó cselekedetekre, nekünk csak észre kell venni ezeket és élni velük.

Fóhász: Hálaadásunkban rólad emlékezünk, Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk Te nagy jóvoltodért, és felmagasztalunk, Haszontalan szolgálók, mert ezzel tartozunk. Engedd meg ezeket, Szent Atyánk, Krisztusért, Mi Idvezftőnkért, kegyes táplálónkért, Ki egy hatalom-ban Szentlélek Istennel élsz és uralkodol mindörökké, Ámen. (197. dics. 1.6v)

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Megépítettük Súsán várát

Sok-sok ember életéből hiányzik az élmény, mivel elzárkóznak éppen az élet elől és a számítógépen keresztül belefolyva a virtuális világba, megfosztják magukat a kapcsolatoktól; ennek következtében élményszegény és ingerszegény környezetben nőnek fel. Ebben látja az élménypedagógia terjedésének, az arra való nyitottságnak az egyik okát Olasz Tímea, a Kárpátaljai Református Egyház Tanügyi Bizottsága Módszertani Központjának a munkatársa, aki 2015. május 11-én a vezetője volt annak az élménypedagógiai napnak, amely a királyhelmeci gyülekezeti házban valósulhatott meg. Az alkalom során az ez évi Vakációs Bibliahét programhoz kötődő élménypedagógiai témafeldolgozások lettek bemutatva, azaz Eszter könyvének mondanivalója, története lett a foglalkozások során elmélyítve. A képzés résztvevői megépítették Súsán várát és az így megformált padlóképen, mint egy terepasztalon „játszották el” Isten választott népe megmentőjének történetét. A Beregszászról érkező „előadó” meggyőződése, hogy az élmények segítette tanítások jobban rögzülnek, megmaradnak és ezért is tartotta fontosnak, hogy a táborban megtanulásra kerülő bibliai történetek az élménypedagógiának e kevésbé ismert módszere által, az ún. padlókép segítségével még inkább rögzüljenek, az üzenetek a gyermekek szívében elmélyüljenek. Az élménypedagógiai nap résztvevőinek bemutatott foglalkozásokat a napközi gyerektábor résztvevői is megismerik majd; reménység szerint az ő örömeikre is.



Közösen kirándultak a konfirmandusok

„Ki fordította le magyar nyelvre a Bibliát?” – sokszor feltevéődik e kérdés a konfirmációi felkészülés éveitől, s a konfirmandusok ajkáról jön a megtanult felelet: a Bibliát magyar nyelvre Károli Gáspár, gönci református lelképásztor fordította le és adta ki 1590-ben Vizsolyban. Bár a választ megtanulják az ifjak, de azért csak ott motoszkál bennük, hogy hol is van az a Vizsoly, meg az a Gönc, s egyáltalán miért olyan fontos a bibliafordítás évszáma, s ki is volt az a Károli Gáspár. Hogy a megtanultak kézzelfoghatóak legyenek, s hogy a helységnevekhez élmény is kötődjék, május 26-án tanulmányi kirándulásra indultak a zempléni egyházmegye több gyülekezetéből a konfirmációra készülő fiatalok. Az utazás célállomása az utóbbi években „református Betlehemként” emlegetett Vizsoly volt, de az odavezető út első állomásaként a Sárospataki Református Kollégium Tudományos Gyűjteményeinek Múzeumát tekintették meg a gyerekek. A tárlatvezetés során elhangzó információkból sok-sok kötődést vélhettek felfedezni a saját településük, gyülekezetük vonatkozásában a gyerekek, hiszen a Rákóczi család, vagy

Lorántffy Zsuzsanna élete nem csak Sárospatakhoz, hanem sok bodrogközi településhez is számos ponton kötődött. A következő állomás Boldogkőváralja volt, ahol a várat nézték meg a gyerekek, majd ezt követően Vizsoly következett. A bibliafordítás színhelyén, egy interaktív színjáték részesei lehettek a gyerekek, felidézve a Szentírás magyar nyelvre történi fordításának körülményeit, a nyomdaállítás nehézségeit, valamint megismerve a korabeli nyomdatechnika eszközeit. A kirándulás utolsó állomásaként, a vizsolyi református templomban, a Károli Gáspár fordította, 1590-ben kiadott Bibliát tekinthették meg a gyerekek. A kirándulás több gyülekezetből érkező résztvevői felől azzal a reménységgel lehetünk, hogy már nem csupán elképzelésük lesz a vizsolyi Bibliáról, hanem tényleges élményeik a megtanult információkat maradandóbbá és a Szentírást még értékesebbé teszik a számukra.



Konfirmáció



2015. május 17-én 2 leány és 1 ifjú testvérünk tett vallást hitéről a három évig tartó előkészületet követően. A konfirmáció során a következő ifjak ígérték, hogy Jézus Krisztusnak követői és református egyházunknak hűséges tagjai lesznek: Bók Barbara, Dócs Denis, Tarcali Klaudia.

Projektzáró konferencia szép eredményekkel

Három évvel ezelőtt egy beszélgetéssel kezdődött az a közös munka, összességében másfél évig tartó folyamat, amelynek eredményéről 2015. június 6-án a királyhelmei Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában megszervezett konferencián számoltak be.

Három évvel ezelőtt – a korábbi jó együttműködésekre alapozva – egy pályázati kiírás kapcsán kereste meg a budapesti Zabhegyező Gyermekanimátorok Egyesülete, a Királyhelmei Református Egyházközséget, a Kárpátaljai Református Ifjúsági Szervezetet és a magyarországi Kreatív non-profit szervezetet, hogy az ENPI Határon Átnyúló Együttműködés Programján belüli kiírásra közös pályázatot nyújtsanak be. A szlovákiai partner, a Királyhelmei Református Egyházközség és annak lelkészei, a pályázati témát fontosnak tartva, vállalták a közös munkát, hiszen a pályázat nem kisebb feladatot tűzött ki célként, minthogy a gyermekek közötti erőszakot korcsoporton és gyermekközösségeken belül megelőzze, amit a projekt elnevezése is tükröz: „Az erőszak megértése és megelőzése fiatalok körében”. Ma már nincs olyan oktatási intézmény, vagy éppen gyerekcsoport, ahol az erőszaknak különböző formája ne jelenne meg és sajnos nincs olyan gyerek sem, aki az erőszak elkövetésének áldozata, okozója, vagy éppen tanúja ne lett volna valamikor. Éppen ezért, már a tervezés fázisában cél volt az, hogy a lehető legtöbb gyermeket be lehessen kapcsolni azokba az élménypedagógiai foglalkozásokba, amelyek célirányosan az erőszak megelőzésére lettek kidolgozva a tananyag fejlesztői, Bányai Sándor és Kovács Nikoletta által. Az elmúlt éven Upponyban, majd idén Deregyőben 22 elhivatott pedagógus, lelképásztor, gyermekekkel foglalkozó szakember vett részt a tananyag fejlesztői által vezetett képzéseken, hogy a résztvevők ezáltal maguk is trénerké váljanak e program mások számára történő megismertetésére. Ez év tavaszán, a Királyhelmei Református Egyházközség szervezésében és már az előző képzéseken felkészített öt tréner vezetésével kerülhetett sor az erőszak megelőzésére irányuló képzésre a Buzitai Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskolában, majd pedig a királyhelmei református gyülekezeti otthonban. Ezekon a képzéseken további 41 személy lett felkészítve arra, hogy a saját maga által vezetett osztályba, gyerekközösségbe az élménypedagógiai foglalkozásokat bevigye és általuk a gyerekeket formálja, nevelje.

A június 6-án sorra került konferencián Molnár István, királyhelmei lelképásztor már a megvalósult programról, annak pozitív és kimutatható eredményeiről számolhatott be. Beszámolójában kiemelte, hogy bár fontos azoknak a száma is, akik a projekt képzésein vettek részt és ismerkedhettek meg az élménypedagógia módszerével, vagy éppen új, eddig nem ismert foglalkozásokkal, ennél fontosabb azonban, hogy a képzések során megtanult élménypedagógiai foglalkozássorozatok 9 iskolába és 5 egyházközségbe jutottak el, ahol 33 gyerekcsoportban közel 600 gyereket értek el, azaz formáltak, célirányosan neveltek. Mohňanský Csilla,



a Buzitai Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola igazgatónöje hozzászólásában kiemelte, hogy milyen hozadéka volt annak, hogy az általa vezetett iskola tanári karának nagy részét vett az erőszak megelőzésére irányuló élménypedagógiai képzésen, majd az iskola szinte minden osztályába bevették az élménypedagógiai foglalkozásokat. Ádám Csilla nem csak mint a helyi képzések egyik trénera, hanem mint foglalkozásvezető pedagógus számolt be tapasztalatairól, hasonlóan Hanesz Angelikához, aki a foglalkozásoknak a reál tantárgyak oktatásában történő használhatóságáról is számot adott; mindketten az említett buzitai alapiskola pedagógusai. Bányai Sándor, tréner, az Európai Unió által támogatott HUSKROUA/1101/037 szám alatti sikeres pályázatot benyújtó szervezet vezetőjeként örömet fejezte ki a program szlovákiai megvalósítása kapcsán és annak sok pozitív hozadéka hallatán, majd „a facilitálás technikái, avagy a pedagógus erőszakmentes kommunikációja” címmel tartott előadást a konferenciára, élménypedagógiai szakmai napra érkező pedagógusok, lelkipásztorok számára. Ezt követően műhelyfoglalkozásokra került sor, amelyekben ugyancsak élménypedagógiai foglalkozások keretén belül dolgozhattak a jelenlévők a Magyarországról és Kárpátaljáról érkezett műhelyvezetők irányításával.

A királyhelmecei konferencián elhangzott számok, az írásbeli visszajelzések, valamint a személyes tapasztalatok tükrében nyilvánvaló a program sikere, az élménypedagógiai foglalkozások formáló ereje akár egy gyermek életében, akár egy gyerekcsoportban. A nevelés, a gyermeknek megfelelő módon történő nevelés kitént a beszámolókból, s remélni lehet, hogy a programba kapcsolódó pedagógusok a későbbiekben is használják majd eszközként az élménypedagógia módszerét az erőszak megelőzésére, mint ahogyan remélni lehet azt is, hogy a gyerekek nem felejtik el élményeiket, megélt tapasztalataikat.

TEPLOMFELÚJÍTÁS

A királyhelmecei református templom külső felújítása céljából, az elmúlt évben született presbiteri határozat értelmében, Templom-Felújítási Alap lett létrehozva és a gyülekezetben az elmúlt év őszén céladakozás lett hirdetve. A céladakozás meghirdetésétől 2015. június 14-ig mindösszesen 5860,- Euró adomány folyt be a templom felújítására. Urunk szavait ismerve, miszerint „a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9,7) köszönjük az eddigi adományokat.

www.refkoinonia.sk

A Királyhelmecei Református Egyházközség internetes oldala, amelyen folyamatosan lehet tájékozódni a gyülekezet életéről, tervezett, vagy éppen megvalósult alkalmakról, eseményekről. Fotók, információk, igehirdetések.

Gyülekezeti napközi gyerektábor

Az idei gyülekezeti gyerektáborra július 6-10. napokon kerül sor a gyülekezeti otthonban, ill. annak udvarán, amelyre szeretettel várjuk a gyülekezethez tartozó 6-12 éves gyerekeket. A tábor napjaiban 8:00-15:00 óra között várjuk a gyerekeket, akikkel délelőttként a Biblia történeteiben – idén Eszter életében – mélyülünk majd el, ill. dolgozzuk fel korcsoportonként a napi üzenetet; az ebédet követően pedig kézműves foglalkozásokkal és csapatjátékokkal töltjük az időt. A táborról bővebb felvilágosítás a lelkeszi hivatal elérhetőségein kérhető, ill. jelentkezni is ez elérhetőségeken, vagy személyesen lehet. A Koinonia jótékonyági alap támogatásának köszönhetően a Királyhalmeci Református Egyházközséghez, vagy annak leányegyházközségéhez és szórványához tartozó gyermekek számára a tábor ingyenes.

Ha érdekel, hogyan lehet egy hétköznapi szürke emberből igazi „Csillag” („Sziár”), akkor a gyülekezeti táborunkban a helyed! Bibliahetünk főszereplőjének, Eszternek a története az egyik legszebb példája annak, hogyan lehet valaki „csillag” az által, hogy betölti a neki rendelt feladatot. Az ő története beszél arról, hogy egy egyszerű lány is királynévá válhat Isten rendelése folytán.



Gyülekezeti tábor Pólyánban

Ez éven Pólyánban is szervezünk gyülekezeti „tábort”, amelybe a pólyáni és a szolnocsikai gyülekezetekhez tartozó gyerekeket várjuk. A nyári gyerekfoglalkozásokra július 13-15. napokon (hétfőtől szerdáig) 9:00-12:00 óra között kerül sor a pólyáni gyülekezeti házban. A délelőtti folyamán bibliai történeteket, énekeket tanulunk majd közösen a gyerekekkel, kézműveskedünk, de a játékra is hagyunk időt. A táborral kapcsolatban információt a lelkeszi hivatal elérhetőségein tudunk adni; a táborba jelentkezni a pólyáni gyülekezet gondnokánál, Kocsis Gézánál lehet.

Királyhalmeci Szövetség

A királyhalmeci és a pólyán-szolnocsikai református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkeszi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhalmec

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!